

garske FN-repræsentanters fuldmagter endnu ikke var afgjort. FN var derfor beføjet til at behandle begivenhederne i Ungarn. Yderligere mente de pågældende talere, at meddelelser om deportationer af ungarske borgere var afgivet samstemmende af så mange pålidelige kilder, at disse oplysninger måtte anses for hævet over tvivl.

Efter vedtagelsen af de politiske resolutioner behandledes et af Argentina, Belgien, Danmark og USA stillet resolutionsforslag, hvori 1) generalsekretæren og højkommissæren for flygtninge blev anmodet om at fortsætte deres bestræbelser for at hjælpe de ungarske flygtninge, 2) regeringer og organisationer blev opfordret til at yde bidrag til dette arbejde og til at koordinere deres hjælpeprogrammer i samråd med højkommissæren. Forslaget, som blev forelagt af den amerikanske delegerede, senator Knowland, vedtoges med en mindre ændring med 69 stemmer mod 4 (Czekoslovakiet, Ukraine, Ungarn og Saudi-Arabien); 6 lande afholdt sig fra at stemme (Albanien, Bjelorusland, Bulgarien, Polen, Sovjetunionen og Sudan).

Den 3. december genoptog plenarforsamlingen Ungarndebatten med drøftelse af et af 14 lande, deriblandt USA og Danmark, stillet resolutionsforslag, hvori det krævedes, at de ungarske og sovjetiske myndigheder inden den 7. december skulle opfylde anmodningen om FN-observatørers adgang til Ungarn. I resolutionsforslaget anbefaledes yderligere, at generalsekretæren i mellemtiden skulle forberede afsendelsen af observatører til Ungarn og andre lande, og der gaves udtryk for alvorlig bekymring over, at den sovjetiske regering havde undladt at følge FN's resolutioner om tilbagetrækning af tropperne, samt om indblanding i Ungarns indre anliggender og deportationer af ungarske statsborgere.

Resolutionen vedtoges den 4. december efter en to dages debat. Under denne gav minister Ernst Christiansen en række eksempler til illustration af de stærke følelser, begivenhederne i Ungarn havde fremkaldt i Danmark, og redegjorde for den humanitære hjælp, der hidtil var ydet fra dansk side. Ministeren gentog sit forslag om, at der burde gives minister i Imre Nagys sidste regering Anna Kethly adgang til at tale i FN, og fremhævede desuden, hvor farligt

det ville være, hvis det viste sig, at FN stod magtesløs i denne sag. Det ville ikke i det lange løb være muligt at udbygge og forbedre organisationen og få folkeslag i hele verden til at se hen til den med håb og respekt, hvis den tolererede den kendsgerning, at der fandtes en gruppe af stater, som ikke behøvede at rette sig efter FN's beslutninger.

Resolutionsforslaget vedtoges den 4. december med 54 stemmer (herunder de skandinaviske lande, Island og Østrig) mod 10 (de østeuropæiske lande og Jugoslavien), medens 14 lande (heriblandt Finland og Indien) afholdt sig fra at stemme. Under forhandlingerne inden afstemningen bekræftede den ungarske udenrigsminister (i Kadar-regeringen) Imre Horvath, at den ungarske regering ville byde generalsekretæren velkommen til Budapest på et for begge parter passende tidspunkt. Efter en afbrydelse i forhandlingerne, hvorunder generalsekretæren mødtes med den ungarske repræsentant, udsendtes en erklæring fra generalsekretæren om, at han var villig til at rejse til Budapest den 16. december, hvilket forslag den ungarske udenrigsminister var gået ind på at anbefale overfor sin regering. På indisk initiativ vedtoges med 54 stemmer, ingen imod, og 23 blanke stemmer en godkendelse af generalsekretærens erklæring. Den følgende dag forelå der imidlertid meddelelse om, at tidspunktet ikke var blevet accepteret af den ungarske regering.

Da den i resolutionen af 4. december indeholdte anmodning om adgang for FN-observatører ikke var blevet besvaret inden for den angivne frist, trådte plenarforsamlingen på ny sammen og vedtog efter 3 dages debat den 12. december et af 20 lande, deriblandt Danmark, stillet resolutionsforslag, som under henvisning til tidligere vedtagne resolutioner fordømmer den sovjetiske regerings krænkelse af pagten ved at berøve Ungarn dets frihed og uafhængighed og det ungarske folk udøvelsen af dets fundamentale rettigheder samt opfordrer Sovjetunionen til at afstå fra intervention i Ungarn og til at tilbagetrække sine væbnede styrker fra dette land. Videre indeholder resolutionen en anmodning til generalsekretæren om at tage ethvert initiativ, som han skønner nyttigt med hensyn til det ungarske problem i samklang med pagtens principper og ple-